

UPPLÄNDSKT PÅ DEN STORA HEMSLÖJDS- UTSTÄLLNINGEN 1948

På den stora hemslöjdsutställningen i Liljevalchs konsthall i Stockholm hösten 1948 var också Uppland representerat. Uppsala läns hemslöjdsförening deltog bl. a. med en hel del dukar och linnevävnader i 16-, 10-, och 8-skaft i äkta hellinne. Nämnas kan att Nationalmuseum förvärvade en 16-skafts hellinneduk. Men ännu mera uppmärksammade blev de konstnärligt genomarbetade ryor, som komponerats av Uppsalahemslöjdens mönsterriterska fru INGRIID SKERFE-NILSSON.

Född i Stockholm 1918 kom fru Skerfe-Nilsson, efter att ha haft anställning i hemorten, Östergötland och Jämtland, till Uppsala 1945. De av henne komponerade ryorna på den Liljevalchska utställningen, »Äppelträd», »Efter syndafallet» och »Svartkonst», för att nu nämna några, visade vilken mångsidig och rikt begåvad textilkonstnärinna hon är. Mycket har hon lärt av de gamla uppländska ryamönstren, som hon på ett genialt sätt utnyttjar och förnyar, och många gånger låter hon sig inspirera av gamla svenska och orientalska mattor. Men i de flesta fall äro dock kompositionerna hennes egna. Hon är synnerligen säker i färgen. Mestadels äro färgerna glada och intensiva, men hon behärskar också den mörka färgskalan. »Äppelträd» (bild 1) går, vad mönstret beträffar, tillbaka på en gammal matta i Uppland. Det är det gamla livsträds-motivet, som ligger till grund för kompositionen, vilken är liksidig. Botten är helt i rött; häremot framstår mönstret i ljusa färger, mest vitt, men även gult och grönt. »Efter syndafallet» (bild 2) har en olik-sidig komposition, som visar intryck från orientalska mattor. Livsträdet ligger till grund för mönstret även här. Botten, som framträder runt om motivet, är ljus, och färgerna äro rena och glada. »Svartkonst» (bild 3) skiljer sig avsevärt från de föregående både i fråga om komposition och färgskala. Kompositionen är fru Skerfe-Nilssons egen, även om själva indelningen i viss mån närmar sig de gamla svenska mattorna. Färgerna äro dova och tunga: rubinrött och svart och en aning vitt. För att visa hur uppskattade fru Skerfe-Nilssons kompositioner äro, kan här nämnas, att hon vid en mattpristävlan, som Hemslöjdsföreningarnas Riksförbund hade i Stock-

Bild 1. Ingrid Skerfe-Nilsson: »Äppelträd». Storlek: 1.80 × 2.60 m.

holm 1947, fick 2:a pris för »Efter syndafallet» och 4:e pris för »Äppelträd».

Stockholms läns och stads hemslöjdsförening, vars rika verksamhet sträcker sig över 14 år, kunde också vid utställningen i Liljevalchs visa åtskilliga prov på konstnärligt högtstående alster. Främst kan nämnas fröken Greta Ericssons hellinnevävnader i 16-skaft. Fröken Ericsson, som har sin hemort i Rydbo i sydöstra Roslagen, började väva redan tidigt i sin ungdom. Numera väver hon endast i 16-skaft och för kyrkliga textilier. Fröken Greta Ericsson var inte något nytt och okänt namn på den stora hemslöjdsutställningen på Liljevalchs. Hennes tekniskt sett högtstående vävnader hade uppmärksamrats redan tidigare. På Liljevalchs visade hon dock så att säga mera synbart prov på sin teknik genom att vid sin vävstol för besökaren demonstrera sitt goda handlag inom vävnadskonsten. Som belöning för sin skicklighet kommer fröken Ericsson vid hemslöjdsföreningens spånadstävling och julmäsas i Blå Hallen den 28 nov. 1948 att tilldelas Kungl. Lantbruksakademiens medalj i vävning.

Ytterligare en representant för Stockholms län kan nämnas, nämligen fru Amy Johansson från Hallstavik. Hon visade prov på den

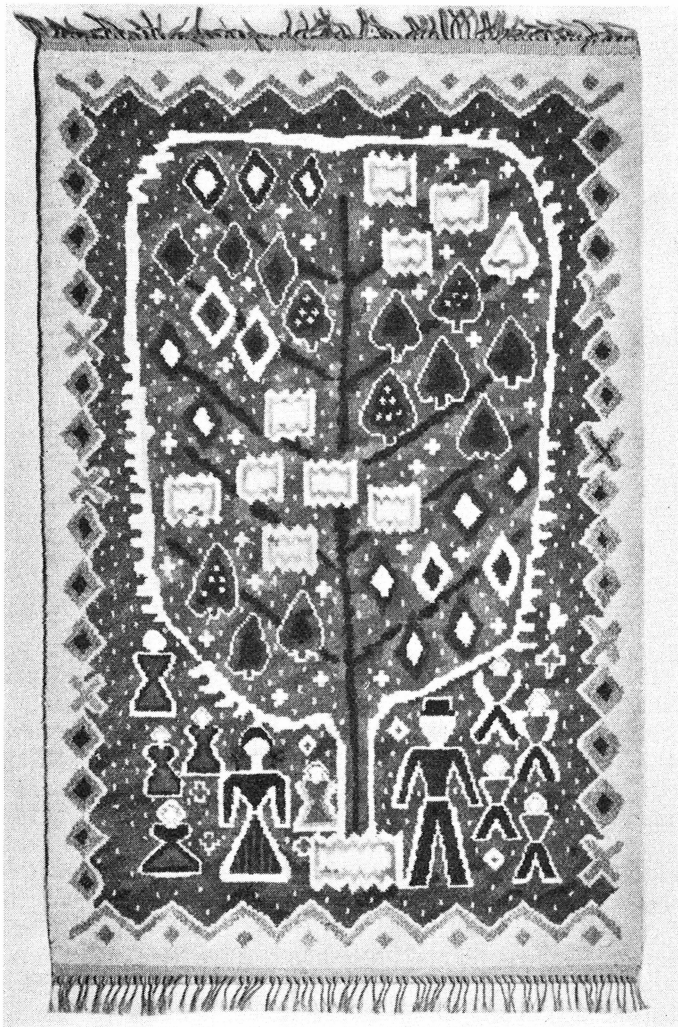

Bild 2. Ingrid [Skerfe-Nilsson: »Efter syndafallet». Storlek: 1.50 × 2.20 m.

s. k. husbehovsslöjden och de alster av linne-, spånads- och ylle-
vävnader, som fru Johansson utställde, visade tydligt hennes mång-
kunnighet och skicklighet.

Bild 3. Ingrid Skerfe-Nilsson: »Svartkonst». Storlek: 1.30 × 1.90 m.

Ytterligare ett namn, som på hemslöjdsutställningen representerade Uppland, bör nämnas i detta sammanhang, nämligen fröken MARGIT KARLSSONS, Loskälva, Lohärad, Syninge. Hennes »linneskåp» väckte stor uppmärksamhet på utställningen. Född 1906 bör-

Bild 4. Fröken Margit Karlssons i Lohärad linneskåp på utställningen i Liljevalchs konsthall.

jade hon väva redan vid 15—16 års ålder. Lärospånen gjorde hon hos sin moder och moster, vilka också äro duktiga väverskor.

De linnevaror, som fröken Karlsson utställde (bild 4), utgjorde lakan, örngott, handdukar, servietter och borddukar. Alltsammans var hemvävt och således vävt på Loskälva i Lohärad. Linet, som ingår i materialet, har såtts, skördats och beretts på Loskälva även det. Det var säkert många på utställningen som avundades fröken Karlsson hennes linneskåp. Tänk om de vetat, att hon hade ytterligare två likadana skåp hemma på Loskälva!

A.-M. Tj.